

Лекция: Метод на свиващите изображения

Гено Николов, ФМИ, СУ "Св. Климент Охридски"

Съдържание на лекцията

- Метод на свиващите изображения
- Ред на сходимост на итерационен процес

Итерационни методи

Голяма част от методите за приближено пресмятане на корените на уравнения са **итерационни**. При тях се тръгва от някакво начално приближение x_0 и след това с извършването на определена числена процедура (итерация) се намира следващото приближение x_1 . Въз основа на x_1 и x_0 се определя x_2 и т.н. Построява се редица $x_0, x_1, x_2, \dots, x_n$, клоняща към корена ξ на уравнението $f(x) = 0$. Тогава, при достатъчно големи n числото x_n ще даде приближение на корена ξ със зададена точност ε . Ние ще разгледаме тук един клас от итерационни методи, които се базират на така наречения **метод на свиващите изображения**.

Метод на свиващите изображения

Нека $f(x)$ е функция, определена в $[a, b]$. Ще изследваме уравнението $f(x) = 0$. За нас ще бъде удобно да запишем това уравнение във вида

$$x = \varphi(x).$$

Това може да стане, например, като добавим x към двете страни на уравнението $f(x) = 0$ или направим друго, еквивалентно преобразование. Ако ξ е корен на уравнението $f(x) = 0$, то очевидно $\xi = \varphi(\xi)$. Да изберем точка x_0 от $[a, b]$ и да построим редицата

$$x_0, x_1, x_2, \dots, x_n, \dots$$

по правилото

$$x_n = \varphi(x_{n-1}), \quad n = 1, 2, \dots \quad (1)$$

Метод на свиващите изображения

Целта ни е да построим редица $\{x_n\}$, която клони към корена ξ на уравнението $x = \varphi(x)$. Ясно е, че правилото (1) не поражда такава редица за произволна функция φ . Има обаче един клас от уравнения (т.е. от функции φ), при които простото итерационно правило (1) наистина дава редица $\{x_n\}$, която клони към корена ξ . Сега да видим, какви условия върху φ биха гарантирали такава сходимост. Първо, трябва да можем да построим редицата $\{x_n\}$. За целта, всяка следваща точка от редицата трябва да принадлежи на дефиниционната област $[a, b]$ на φ . Това очевидно ще бъде така, ако е изпълнено

Условие 1. $\varphi(x) \in [a, b]$ за всяко $x \in [a, b]$.

Метод на свиващите изображения

Наистина, ако φ удовлетворява Условие 1 и изберем произволно начално приближение x_0 от $[a, b]$, то $x_1 = \varphi(x_0)$ ще принадлежи също на $[a, b]$. Оттук $x_2 = \varphi(x_1) \in [a, b]$ и т.н. И така, доказахме

Лема 1.

Ако φ е изображение на $[a, b]$ в себе си, то при произволно начално приближение x_0 от $[a, b]$, всички останали точки от редицата $\{x_n\}$ принадлежат също на $[a, b]$.

Ние търсим корена на уравнението $x = \varphi(x)$, т.е. търсим точка ξ от $[a, b]$, за която $\xi = \varphi(\xi)$. Точката ξ е неподвижна точка при изображението φ . Следващото просто условие върху φ гарантира наличие на поне една неподвижна точка.

Условие 2. φ е непрекъснато изображение на интервала $[a, b]$ в себе си.

Метод на свиващите изображения

Наистина, нека φ е непрекъснатата функция, която удовлетворява Условие 2 (т.е. φ е непрекъснатото изображение на $[a, b]$ в себе си). Ако $a = \varphi(a)$, то a е неподвижна точка. Аналогично, ако $b = \varphi(b)$, то b е неподвижна точка. Да допуснем, че $a \neq \varphi(a)$ и $b \neq \varphi(b)$. Тъй като φ е изображение на $[a, b]$ в себе си, то $\varphi(a) \in [a, b]$, $\varphi(b) \in [a, b]$ и следователно $a < \varphi(a)$, $\varphi(b) < b$. Функцията $r(x) := x - \varphi(x)$ е непрекъснатата в $[a, b]$ и

$$r(a) = a - \varphi(a) < 0, \quad r(b) = b - \varphi(b) > 0.$$

Затова съществува точка ξ от $[a, b]$ такава, че $r(\xi) = 0$, т.е. $\xi = \varphi(\xi)$. Да формулираме ясно получения резултат.

Лема 2.

Ако φ е непрекъснатото изображение на интервала $[a, b]$ в себе си, то φ има неподвижна точка в $[a, b]$.

Условие на Липшиц

Лема 2 е твърде частен случай от известна теорема от топологията, според която всяко непрекъснато изображение на едно изпъкнало множество Ω от \mathbb{R}^n в себе си притежава неподвижна точка.

Остава да видим какви условия върху φ ще гарантират сходимост на редицата $\{x_n\}$ към неподвижната точка ξ .

Определение

Казваме, че функцията g удовлетворява условието на Липшиц с константа q в $[a, b]$, ако

$$|g(x) - g(y)| \leq q |x - y| \quad \text{за всяко } x, y \in [a, b].$$

Отбелязваме, че ако една функция удовлетворява условието на Липшиц в даден интервал, то тя е непрекъсната в този интервал.

Теорема

Следната теорема дава условията за прилагане на метода на свиващите изображения.

Теорема 1.

Нека φ е непрекъснато изображение на $[a, b]$ в себе си, което удовлетворява условието на Липшиц с константа $q < 1$.

Тогава

- а) Уравнението $x = \varphi(x)$ има единствен корен ξ в $[a, b]$;
- б) Редицата $\{x_n\}$ клони към ξ при $n \rightarrow \infty$.

Нещо повече,

$$|x_n - \xi| \leq (b - a) q^n \quad \text{за всяко } n. \quad (2)$$

Доказателство на Теорема 1

Доказателство. Най-напред ще докажем единствеността на неподвижната точка. Съгласно Лема 2, φ има поне една неподвижна точка. Да допуснем, че те са повече. Нека $\xi_1 = \varphi(\xi_1)$ и $\xi_2 = \varphi(\xi_2)$ за някои ξ_1, ξ_2 от $[a, b]$. Тогава при $\xi_1 \neq \xi_2$,

$$\begin{aligned} |\xi_1 - \xi_2| &= |\varphi(\xi_1) - \varphi(\xi_2)| \\ &\leq q |\xi_1 - \xi_2| \quad (\text{по условието на Липшиц}) \\ &< |\xi_1 - \xi_2| \quad (\text{защото } q < 1). \end{aligned}$$

Стигнахме до абсурд. Следователно $\xi_1 = \xi_2$. Единствеността на неподвижната точка е доказана.

Доказателство на Теорема 1 (продължение)

Сега ще докажем оценката (2), от която очевидно следва б).
Имаме

$$\begin{aligned} |x_n - \xi| &= |\varphi(x_{n-1}) - \varphi(\xi)| \leq q |x_{n-1} - \xi| \\ &= q |\varphi(x_{n-2}) - \varphi(\xi)| \leq q^2 |x_{n-2} - \xi| \\ &\quad \cdot \dots\dots\dots \\ &\leq q^n |x_0 - \xi|. \end{aligned}$$

Тъй като $x_0 \in [a, b]$ и $\xi \in [a, b]$, то $|x_0 - \xi| < b - a$. С това оценката (2) е доказана. □

Изображение φ , което изпълнява условието на Липшиц с константа по-малка от 1, се нарича **свиващо изображение**. При него разстоянието между образите $\varphi(x)$ и $\varphi(y)$ е строго по-малко от разстоянието между прообразите x и y (т.е. φ “свива” разстоянията).

Свиващи изображения: достатъчни условия

От теоремата за крайните нараствания следва, че ако φ е диференцируема функция в $[a, b]$ и $|\varphi'(x)| \leq q < 1$ за всяко $x \in [a, b]$, то φ е свиващо изображение. Наистина, по теоремата за крайните нараствания,

$$\varphi(x) - \varphi(y) = \varphi'(\eta)(x - y)$$

за някакво η между x и y . Тогава

$$|\varphi(x) - \varphi(y)| = |\varphi'(\eta)| |x - y| \leq q|x - y| \quad (q < 1)$$

и следователно φ е свиващо изображение.

Сходящ итерационен процес

Определение

Нека уравнението $x = \varphi(x)$ има корен ξ в $[a, b]$. Ще казваме, че **итерационният процес**, породен от функцията φ е сходящ в $[a, b]$, ако при всяко начално приближение x_0 от $[a, b]$, редицата $\{x_n\}$, построена по формулата

$$x_n = \varphi(x_{n-1}), \quad n = 1, 2, \dots,$$

е сходяща към корена ξ .

Теорема 1 представя метода на свиващите изображения за построяване на сходящи итерационни процеси. Сега ще приведем една по-слаба форма на тази теорема, която често се използва.

Сходящ итерационен процес

Следствие 1.

Нека ξ е корен на уравнението $x = \varphi(x)$. Да предположим, че φ има непрекъсната производна в околност \mathcal{U} на ξ и $|\varphi'(\xi)| < 1$. Тогава при достатъчно добро начално приближение x_0 итерационният процес, породен от φ , е сходящ. Нещо повече, съществуват константи $C > 0$ и $0 < q < 1$ такива, че

$$|x_n - \xi| \leq C q^n \quad \text{за всяко } n.$$

Доказателство. Тъй като $\varphi'(t)$ е непрекъсната функция в \mathcal{U} и $|\varphi'(\xi)| < 1$, то съществуват $q < 1$ и $\varepsilon > 0$ такива, че

$$|\varphi'(t)| \leq q \quad \text{за всяко } t \in [\xi - \varepsilon, \xi + \varepsilon].$$

Доказателство на Следствие 1

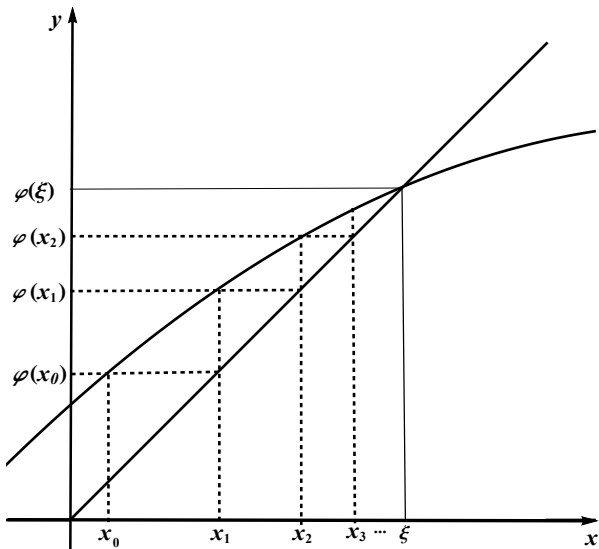
Освен това, при $t \in [\xi - \varepsilon, \xi + \varepsilon]$ имаме

$$|\varphi(t) - \xi| \leq q |t - \xi| \leq q\varepsilon < \varepsilon,$$

т.е. $\varphi(t) \in [\xi - \varepsilon, \xi + \varepsilon]$. Следователно φ е свиващо изображение на интервала $[\xi - \varepsilon, \xi + \varepsilon]$ в себе си. Тогава всички твърдения на следствието следват от доказаната вече Теорема 1. □

На следващата картинка е представена геометрична илюстрация на метода на свиващите изображения.

Картинка

Ред на сходимост на итерационен процес

Скоростта на сходимост в (2) се определя от общия член q^n на една геометрична прогресия. Затова е прието да се казва, че съответният итерационен процес е сходящ със скорост на геометрична прогресия. Това е доста бърза сходимост. Например, при $q = \frac{1}{2}$ и $n = 10$ получаваме точност от порядъка на 10^{-3} . Има обаче процеси, които са много по-бързо сходящи. За да характеризираме тяхната скорост, ще въведем понятието ред на сходимост.

Определение

Казваме, че итерационният процес x_0, x_1, \dots има **ред на сходимост** p , ($p > 1$), ако съществуват положителни константи C и $q < 1$ такива, че

$$|x_n - \xi| \leq Cq^{p^n} \quad \text{за всяко } n.$$

Достатъчно условие за ред на сходимост p

Следващата теорема ни дава един начин за определяне реда на сходимост на итерационния процес, породен от функцията φ .

Теорема 2.

Нека φ има непрекъснати производни до p -тата включително в околност на точката ξ , която е неподвижна за φ . Нека

$$\varphi'(\xi) = \dots = \varphi^{(p-1)}(\xi) = 0, \quad \varphi^{(p)}(\xi) \neq 0.$$

Тогава, при достатъчно добро начално приближение x_0 , итерационният процес, породен от φ , има ред на сходимост p .

Доказателство на Теорема 2

Доказателство. По формулата на Тейлър

$$\begin{aligned}\varphi(x) = & \varphi(\xi) + \frac{\varphi'(\xi)}{1!}(x - \xi) + \cdots + \frac{\varphi^{(p-1)}(\xi)}{(p-1)!}(x - \xi)^{p-1} \\ & + \frac{\varphi^{(p)}(\xi + \theta(x - \xi))}{p!}(x - \xi)^p,\end{aligned}$$

където $\theta \in (0, 1)$. Тъй като $\varphi^{(j)}(\xi) = 0$ за $j = 1, \dots, p-1$, то

$$\varphi(x) - \varphi(\xi) = \frac{\varphi^{(p)}(\xi + \theta(x - \xi))}{p!}(x - \xi)^p.$$

Следователно, при всяко x от достатъчно малка околност \mathcal{U} на ξ ,

$$|\varphi(x) - \varphi(\xi)| \leq M |x - \xi|^p,$$

където $M := \max_{t \in \mathcal{U}} |\varphi^{(p)}(t)| / p!$.

Доказателство на Теорема 2 (продължение)

Специално при $x = x_n$ имаме

$$\begin{aligned} |x_{n+1} - \xi| &= |\varphi(x_n) - \varphi(\xi)| \leq M |x_n - \xi|^p \\ &= M |\varphi(x_{n-1}) - \varphi(\xi)|^p \leq M \{ M |x_{n-1} - \xi|^p \}^p \\ &= M^{1+p} |x_{n-1} - \xi|^{p^2} \leq M^{1+p+p^2} |x_{n-2} - \xi|^{p^3} \leq \dots \\ &\leq M^{1+p+\dots+p^n} |x_0 - \xi|^{p^{n+1}} \\ &= M^{\frac{p^{n+1}-1}{p-1}} |x_0 - \xi|^{p^{n+1}} = M^{\frac{1}{1-p}} \cdot \left\{ M^{\frac{1}{p-1}} |x_0 - \xi| \right\}^{p^{n+1}}. \end{aligned}$$

Доказателство на Теорема 2 (продължение)

Когато x_0 е достатъчно близко до ξ , $M^{1/(p-1)}|x_0 - \xi| \leq q < 1$
и следователно

$$|x_{n+1} - \xi| \leq C q^{p^{n+1}} \quad \text{за всяко } n,$$

където сме положили $C = M^{1/(1-p)}$. С това доказателството
на Теорема 2 е завършено. □

Край на лекцията !